

**LSAU og Institutforum den 31. januar 2014 kl. 10.00-12.00
D118**

**GODKENDT
REFERAT**

LSAU: Hanne Løngreen, Mette Mejlvang, Charlotte Palludan, Tine Fristrup (afbud), Niels Christian Mossfeldt Nickelsen, Mette Greve (afbud), Else Thousig, Jakob Krause-Jensen (afbud), Merete Wiberg

Institutforum: Hanne Løngreen, Hanne Knudsen, Jørn Bjerre (afbud), Jeanette Magne Jensen, Tomas Højgaard, Charlotte Mathiassen, Ida Juul, Steen Nepper Larsen, Asger Sørensen (afbud), Helle Plauborg, Pernille Rosenbæk (afbud), Sissel Sørensen (afbud), Lea Rose Kvist (afbud), Asger Emborg (afbud), Pernille Ussing-Nielsen, Lise Wendelboe.

Desuden: Claus Holm, Eva Viala, Lise Skanting (referent)

Dato: 07. marts 2014
Sagsnr.:
Ref:

Side 1/3

1. Strategi for IUP 2013-2020 (bilag)

Hanne Løngreen sagde, at instituttets strategi hænger sammen med instituttets identitet. Strategien skal være så rummelig, at instituttet kan handle hurtigt, og at der hvert år skal fastlægges de områder, der skal fokuseres på det år. Strategien for instituttet skal afleveres til bestyrelsen i slutningen af februar. Det er derfor ikke muligt at udskyde strategidiskussionen, som det oprindeligt blev aftalt i udvalgene.

Det udsendte udkast forholder sig både til AU's strategi og til strategien for ARTS. Begge strategier fastlægger målsætninger, som instituttet skal forholde sig til. Hun forventede præciseringer, når afdelingerne er på plads, og de hver især kan lægge strategier for forskning, uddannelse, talentudvikling og videndeling.

Hanne Knudsen spurgte, hvordan mødet skal bruges. *Steen Nepper Larsen* spurgte om udkastets status og sammenhæng med øvrige papirer. Han konstaterede, at der er en mangel på bottom-up og spurgte om, hvordan udkastet viser, hvad IUP kan og vil. *Hanne Løngreen* svarede, at universitetsledelsen har pålagt instituttet at udarbejde en strategi for, hvordan instituttet vil udmønte til de fastlagte strategier for hele universitetet. Hun forventede en konkretisering på mødet og foreslog at tage udgangspunkt i ting, der måtte stride imod det, instituttet gerne vil.

Mette Mejlvang sagde, at instituttet skal kunne dokumentere sin strategi, og at det kan minde om en resultatkontrakt. *Claus Holm* sagde supplerende, at rammerne er udmeldt oppefra, og at udkastet skal sikre instituttet et frirum til at konkretisere, men at udkastet selvfølgelig angiver en retning i forhold til bestyrelsen. Pt. eksisterer førskole, grundskole og livs-

lang læring som arbejdsområde, men instituttet er mere, så det skal udfoldes. Selve prioriteringen ligger ikke i dette udkast.

Niels Christian Mossfeldt Nickelsen sagde, at det er velkendt i organisationsforskningen, at strategier er symbolske, og at der altid sker noget helt andet. I en moderne organisation er der ritualer, og bureaukratiet skal have sin føde. Han foreslog, at man drøftede papiret og de vigtige ting for instituttet på kort sigt fx BA'en i pædagogik som udgangspunkt for 2-campus diskussionen samt internationalisering.

Steen Nepper Larsen sagde, at valget af symboler ikke er ligegyldigt. Fx forholder udkastet sig ikke til, hvad et universitet er, civilsamfundets interesser, kritisk dialog med professionerne, dannelse, oplysning. *Claus Holm* svarede, at det italesættes i den overordnede AU strategi, og at IUPs strategi ikke skal være en afskrift.

Hanne Knudsen foreslog, at mødet forholdt sig til, om udkastet sikrer et frirum, og hun var enig med Niels Christian Mossfeldt Nickelsen i, at mødet skulle diskutere, hvad instituttet vil.

Charlotte Palludan sagde, at mødet består af to forskellige fora med to forskellige mål, henholdsvis et akademisk forum og et udvalg om arbejdspladsen. I forhold til spørgsmålet om arbejdspladsen fandt hun, at udkastet er provokerende i relation til den alvorlige krise, og hun fandt det umuligt at udskille de forskellige processer og papirer fra hinanden. Hun foreslog, at diskussionen om processen blev bragt til ende, og at mødet melder ind, hvad det finder vigtigt i strategien. *Else Thousig* var tilfreds med, at de to udvalg er bragt sammen, men hun var enig med Charlotte Palludan i, at strategien ikke kan isoleres fra besparelserne. Mange af forslagene i strategien kræver TAP-support og forudsatte derfor, at den er til rådighed. *Charlotte Mathiassen* var tilfreds med, at begge fora er repræsenteret og foreslog, at der ses på, hvad man kan gøre her og nu. Det er vanskeligt, men vi har ikke noget valg.

Hanne Løngreen sagde, at processen på institutterne under ARTs er forskellig. Hun ønskede at inddrage de forskellige fora så langt, det kunne lade sig gøre. Hun håbede, at de to fora kunne bringes sammen – ligesom det sker på fakultetsniveau mellem FSU og Akademisk Råd.

Helle Plauborg sagde, at hun var enig med Niels Christian Mossfeldt Nickelsen og foreslog en brainstorming om, hvad vi vil satse på, samt at der kan mailes kommentarer.

Steen Nepper Larsen sagde, at han fandt teksten i både Mission og Vision defensiv og ønskede en anden sprogbrug end en markedssprogbrug, fx at IUP har en fundamental grundforskning i, hvad pædagogik betyder, er i dialog med professionerne og bidrager til at kvalificere den offentlige debat om, hvad pædagogik er og kunne tænkes at være det, der i gamle dage med veneration kaldtes borgerlig offentlighed.

Hanne Knudsen sagde, at der skal tænkes frirum til og ikke frirum fra. Hun mente, at der skal være frirum til, at miljøerne på IUP/DPU stabiliseres, samt at det er dem, der skal have mulighed for at formulere, hvad de vil. Hun pegede desuden på, at konkretiseringsgraden nogle steder i oplægget er meget specifikt fx. om internationalisering af uddannelser. Hun spurgte endvidere om, hvorfor BA i pædagogik er så fremtrædende.

Charlotte Palludan foreslog, at det allerede i starten og ikke på s. 11 slås fast, at forskningsfriheden skal sikres, og at uddannelserne skal forskningsbaseres. Hun pegede på følgende:

- Ordet pædagogik er forsvundet. Skal være legitimt at bruge ordet pædagogik dels pga. instituttets navn dels på grund af BA i pædagogik. Ellers fremstår forskerne som uddannelsesforskere.
- Det er et problem, at der sker besparelser samtidig med, at aktiviteten skal øges.
- Formuleringerne er for lukkede og får konsekvenser for medarbejderne (deltagelse i konferencer fx kræver annuum-midler).
- Hvordan skal internationale forskere inddrages i undervisningen, og hvem betaler.
- Et tættere forhold mellem lærer og studerende hænger ikke sammen med at spare fx på vejledning.
- International forskning bør udskiftes med forskning på internationalt niveau.
- Der bør stå viden i stedet for kompetencer.

Der er et mismatch, som den enkelte medarbejder ikke har til opgave at løse. Der skal være kompetente ledere (ledere med delegerede beslutningskompetencer), som kan koordinere og sørge for, at hverdagen fungerer.

Tomas Højgaard havde følgende konkrete kommentarer:

- s. 3: Øge antallet af forskningsområder i den internationale elite – forslag om at forskningsprogrammerne støtter en gruppe i at publicere, så det ikke blot sker på individuelt initiativ.
- s. 6: Andet afsnit kan konkretiseres med, at der skal ske en kvalitetsudvikling.

- s. 6: At blive kendt som et af de mest innovative uddannelsesvidenskabelige undervisningsmiljøer – skal tænke, hvordan det gribes an.
- s.11: Styrke udbuddet af efter- og videreuddannelse. Vi har en stærk tradition og anses som en af de stærkeste spillere. Det er en platform for os.
- s.12: Vi skal tilpasse strategien uanset den geografiske placering. Det er ikke en afgørende parameter. Rejseudgifterne vil stige, hvis vi tænker i et samlet institut. Linjen ”nedbringe transport i forbindelse med undervisning” udgår.

Steen Nepper Larsen havde følgende specifikke kommentarer:

- s. 6: Det er målet, at masteruddannelser kan svare på samfundets krav - er defensivt og honorerende. De skal designes før markedets behov. Vi skal være foran samfundet – ikke efter.
- s.11: det hedder myndighedsrådgivning og ikke myndighedsbetjening.

Charlotte Mathiassen sagde, at det skal være tydeligt, at der tænkes i behov, der ikke er kendt, samt at BA i pædagogik skal tænkes i det perspektiv, så der ikke oprettes uddannelse for uddannelsens egen skyld. *Niels Christian Mossfeldt Nickelsen* var enig i, at et universitet skal være first mover, men instituttet er presset i defensiven, så vi er reaktive. Dagsordenen bliver hele tiden sat for os. Han foreslog en særlig strategi i forbindelse med fremdriftsreformen.

Merete Wiberg sagde, at det er vigtigt at anerkende, at forskning kan foregå på dansk, især fordi instituttet arbejder med pædagogik. Hun var uenig med *Tomas Højgaard* i, at der skal rejses mere mellem de to campusser og sagde, at de studerende faktisk er glade for, at der findes VIP'ere i Aarhus, og at der er et studiemiljø, samt at det for de ansatte er vigtigt, at der er et forskningsmiljø. Det er ikke et mål i sig selv at rejse frem og tilbage.

Niels Christian Mossfeldt Nickelsen foreslog i relation til s.6 og s.11, at det nævnes, hvordan instituttet vil være innovativt. Der er flere tilsvarende formuleringer fx højne studieaktiviteten. *Charlotte Mathiassen* sagde, at studienævnet g.d. havde haft en tilsvarende diskussion om, at teksten ikke måtte blive for lukkede og specifik. Man kunne fx bruge formuleringen: arbejde på at få konkretiseret....

Merete Wiberg spurgte til åbent universitet. *Hanne Løngreen* svarede, at IUP vil få problemer med fremdriftsreformen, fordi de studerende har

fuldtidsarbejde og således ikke kan opfylde kravene. IUP vil få et lille taxameter og skal desuden betale bøder.

Charlotte Palludan konstaterede, at man med åben uddannelse går fra gratis uddannelser til betalingsuddannelser. Hvis uddannelserne lægges om til betalingsuddannelser, vil man miste den fri forskning. Hun så åben uddannelse som ledelsens svar på fremdriftsreformen. *Hanne Løngreen* sagde, at åben uddannelse ikke skal erstatte kandidatuddannelserne. Åben uddannelse er en mulighed for at gøre uddannelsen færdig, når studietiden ikke overholdes.

Hanne Knudsen sagde, at efter- og videreuddannelse giver mulighed for at tjene penge og foreslog, at det blev beskrevet efter hvilke kriterier, efter- og videreuddannelse oprettes og lukkes. *Steen Nepper Larsen* sagde, at masteruddannelser kan blive et aktiv, men at det er et problem at opfinde ting, der kan tjenes penge på. Instituttets uddannelser skal kvalificere ud over viden og kompetencer i form af dannelse og tænkning. *Hanne Knudsen* sagde, at der ikke behøver at være en modsætning mellem at tjene penge og at levere masteruddannelser med højt fagligt niveau og forskningsforankring.

Steen Nepper Larsen fandt brain drain debatten interessant, fordi pædagoger og folkeskolelærere ikke kommer tilbage til faget, og fordi de er de mest initiativrige. Brain drain vil ske, hvis uddannelsen skal kombineres med betaling.

Hanne Knudsen foreslog, at det præciseres, at masteruddannelserne er forskningsdrevne og ikke markedsdrevne samt præciseres, hvem og hvordan der ressourceprioriteres i BA, KA, Master og projekter. Det drejer sig om, hvordan arbejdstiden bruges.

Merete Wiberg foreslog, at der i relation til fremdriftsreformen skrives, at vi arbejder med åben uddannelse, da disse kandidater er af værdi for samfundet.

Charlotte Palludan sagde, at nogen arbejder på at fjerne retskravet på en kandidatuddannelse.

Claus Holm sagde, at DPU i sin tid var et overbygningsuniversitet, og at kandidatuddannelserne på DPU skulle gøre op med blindgyder for professionerne. Masteruddannelserne derimod skal ses ud fra markedssynsvinklen, dvs. der skal betales for at opretholde sondringen mellem kandidatuddannelser og masteruddannelser.

Hanne Løngreen takkede for debatten og de konkrete input. Strategien ville nu blive skrevet igennem og sendt i høring i uge 8. Hun erindrede om, at der inden da er mulighed for skriftlige input.